

پاسخ نامه متون فقه

سوال 61 

تحریر الوسيله، مسأله ۱ (در جواب به انکار) - حاکم
موظف است مدعی را از حقوق و وظایفش آگاه کند؛
هم در باب بیّنه و هم در حق قسم دادن مدعی علیه.

سوال 62 

تحریر الوسيله، مسأله ۲ (در جواب به انکار) - قسم
منکر باید حتماً به درخواست مدعی و با اذن حاکم
باشد؛ در غیر این صورت، چه توسط حاکم یا مدعی یا
خود منکر انجام شود، معتبر نیست.

سوال 63 

تحریر الوسيله، مسأله ۴ (در جواب به انکار) - حاکم
موظف است در صورت کشف دروغ بودن قسم، حکم
خود را نقض کند؛ و در این صورت مدعی مستحق
همه‌ی آثار حقی است که اثبات شده است، حتی اگر
مدعی علیه فقط اقرار کرده باشد و توبه نکرده باشد.

سوال 64

تحریر الوسيله، مسأله ۹ (در جواب به انکار) - مهلت دادن به منکر جایز است ولی با رعایت حقوق مدعی و جلوگیری از تأخیر زیاد؛ اگر مدعی اجازه دهد، مهلت مطلقاً جایز خواهد بود.

سوال 65

تحریر الوسيله، مسأله ۱۰ (در جواب به انکار) - مدعی اختیار کامل دارد که بیّنه را حاضر کند، قسم بخواهد یا دعوی را رها کند؛ حاکم صرفاً می تواند ارشاد کند یا حکم را بیان نماید و در علم یا جهل مدعی فرقی نیست.

سوال 66

تحریر الوسيله، مسأله ۱۳ (در جواب به انکار) - در صورت مجهول بودن وضعیت عدالت یا شرایط شاهدان، حاکم باید صبر کند و اطلاعات لازم را جمع آوری کند تا بر اساس مقتضی حکم کند.

سوال 67

تحریر الوسیله، مسأله ۲۴ (در جواب به انکار) - رضایت مدعی علیه نسبت به شهادت محدود، مانع صدور حکم معتبر توسط حاکم است و حتی حکم صادر شده، اثر قانونی ندارد.

سوال 68

تحریر الوسیله، مسأله ۲۷ - شرط صحت شهادت دو شاهد، وجود دو عادل است و حاکم نیازی به علم به هویت دقیق آنان ندارد.

سوال 69

مطابق تحریر الوسیله، برای اثبات حق وارثان، بیّنه و قسم لازم است و در وارثان متعدد، هر کس بر مقدار

سهم خود قسم بخورد، حق او ثابت و در صورت نکول،
حقش ساقط می‌شود.

سوال 70 

تحریر الوسيله، مسأله ۲ - هر حق مالی که در ذمه
باشد و دعوی برای اثبات یا استتباع آن مطرح شود،
جزء دعوای دین است؛ ولی دعوی صرف برای اثبات
اسباب یا بررسی اتلاف بدون مطالبه دین، جزو دعوای
دین محسوب نمی‌شود.